

2014/ 11 / 25

صالحه و هاب واصل

بهار مُرد و گل افسرد

بهار آمده بود پشت دربِ خانه ما
 که پاشد عطر گلستان به باغ و لانه ما
 هزار غنچه نارس به دامنش پنهان
 که دانه دانه نهد دور آشیانه ما

فسرد، در پی در، بسکه انتظار کشید
 نیافت راهی که داخل شود به خانه ما
 به دامنش همه پژمرد غنچه ها یک یک
 ز ناله های خموشانه شبانه ما

بدید روز و شب ما که زنده در نسیم
 ولی به خون و جسد، بسته آب و دانه ما
 به هر سُرّی که نهفته ست لابلای صدا
 نشسته ضجه غم در دل ترانه ما

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 یادونه: دليکنې دليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

به هر کجا که نظر کرد جز خزان ندید
نشان فکر و عملکرد جاهلانۀ ما
بهار مُرد و گل افسرد از اِهانت انس
که گشته عادت روزانه در زمانۀ ما

به پاره پاره خاک وطن گلاب سیاه
دمید و بین که عزاخانه گشته خانۀ ما
دگرمراسست همین باوری که «واهب» راست
که زندگی شده زندان جاویدانۀ ما

2015-03-20

د پانوی شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ